

3. NIEDZIELA WIELKANOCNA – 6 IV 2008

Rozradować się Zmartwychwstałym Panem

– Dlaczego się tak radujecie? – Bo Jezus Chrystus zmartwychwstał! – odpowiedzieli bez wahania na pytanie licznie przybyli do wrocławskiej Hali Stulecia uczestnicy Kongresu Ewangelizacyjnego.

W okresie wielkanocnym uroczycie i bardzo radośnie śpiewamy zwycięskie „alleluja”, bo pałają radością nasze chrześcijańskie serca. „Żyw już jest śmierci Zwycięzciel”! – ta fundamentalna prawda musi wyzwalać ogromną radość w uczniach Chrystusa. Dlatego uczniowie, rozpoznawszy Pana, pełni radości śpieszą do Jerozolimy, aby swoim odkryciem i radością podzielić się z braćmi.

Fakt, że Chrystus prawdziwie z martwych powstał, nie tylko raduje Jego wyznawców, lecz również zobowiązuje! Do czego?

1. Zobowiązanie do życia wielkanocną wiarą

Grób, pusty grób Chrystusa okazuje się początkiem chrześcijańskiej wiary. Moc pustego grobu to moc Tego, który zwyciężył śmierć. Fakt ten staje się wezwaniem do uwierzenia w Jezusa Chrystusa, Bożego Syna. „Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także nasza wiara” (1 Kor 15,14) – stwierdza św. Paweł. Zmartwychwstanie Chrystusa rodzi wiarę, wiarę w Życie. Wierzymy, że w Zmartwychwstałym Jezusie Chrystusie, Zwycięzcy śmierci, została pokonana i nasza śmierć – „zwycięstwo pochłonęło śmierć” (1 Kor 15,54). Ta wielkanocna wiara nadaje potrzebnego dynamizmu życiu chrześcijańskiemu, życiu ucznia Chrystusa, do którego istoty należy wyznanie tej wiary nie tylko słowem, lecz także postawą.

2. Zobowiązanie do życia wielkanocną nadzieją

Przed uczniem Chrystusa otwiera się wspaniała perspektywa szczęśliwego życia wiecznego. Szczególnego sensu nabierają wówczas słowa Jezusa: „Nie lękajcie się! [...] Ja będę z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,10.30). Jezus zmartwychwstały jest z nami! Idzie obok nas jak z uczniami z Emaus. Chce być rozpoznany, kiedy odpowiada nam na wszystkie pytania, prowadząc do serca Prawdy. On żyje! On jest z człowiekiem! Dlatego i my żyć będziemy bądź żyć możemy, ciągle lepiej, doskonalej, pod warunkiem że autentycznie, rzetelnie przyjmujemy Go jako Zwycięzcę śmierci do naszego życia osobistego, rodzinnego i społecznego. Nasz lęk przed przyszłością, również wieczną, stracił swe absolutne znaczenie. Tam gdzie Chrystus – tam jest przyszłość! Dlatego sługa Boży Jan Paweł II mówił do nas tak optymistycznie: „Nie lękajcie się przyszłości! To On, Zmartwychwstały Chrystus, mówi do każdego i

każdej z was: «Przestań się lękać! Jam jest Pierwszy i Ostatni, i Żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków. Przestań się lękać!»”

Tak więc uczeń Chrystusa jest cały przepelniony nadzieją, która pomaga mu czynić życie osobiste i drugiego człowieka bardziej wielkanocnym.

3. Zobowiązanie do życia wielkanocną miłością

Czas wielkanocny to czas szczególnej Bożej Miłości. Chrystus nie poniósł porażki na krzyżu. Jego Miłość nie została uśmiercona. Miłość Boga nie umiera!

Miłość czerpana od Chrystusa czyni Jego ucznia człowiekiem wierzącym w Miłość i wierzącym Miłości! Zobowiązuje chrześcijanina do kierowania się w życiu miłością, która legitymuje jego człowieczeństwo. Co więcej, chrześcijanin wpatrujący się w Chrystusa Zmartwychwstałego, żyjący Jego miłością, sam staje się Miłością! W ten sposób przykazanie miłości Boga i bliźniego nie jest dla niego tylko teorią, lecz urealnia się przez niego w codziennym życiu.

Niech zatem *pałają serca nasze*, niech naszą radością, uczniów Chrystusa będzie On sam – Zmartwychwstały Pan! A radość ta niech wspiera nasze świadectwo wiary, wpływającą z niej nadzieję i czynną na co dzień miłość. Alleluja!

Amen.

ks. Marian Biskup